

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

El pati dels gentils .....

El xiprer és un arbre originari de l'orient i establert de segles per tota la Mediterrània. En podem veure en parcs, jardins, cementiris, davant masies i cases de posada. La seva alta presència solemnitzava amb esvelta i vertical serenitat el pas de les hores, els dies i les estacions en cada lloc. Des de l'antigor hom hi ha vist aflorar els símbols: bellesa, hospitalitat, record dels difunts. Contemplem el xiprer, i les seves fulles ens transmeten una imatge de perennitat en el paisatge. El seu aspecte robust, consistent, de filigranes poc llises, ens transporta a un àmbit de realitat segura, de vigor físic i d'esperit. Però, impassible a la nostra mirada, al compàs del vent l'arbre s'enlaira al cel ramificant-se en

branques de turmentades formes... La figura del xiprer al pati de l'església avui ens evoca el Pati dels Gentils, l'espai obert del Temple de Jerusalem on també podien accedir els pagans. El terme és d'actualitat, perquè dona nom a un dels ponts de diàleg que el Sant Pare ha establert amb el món actual, una iniciativa «en què els homes puguin connectar amb Déu d'alguna manera, sense conèixer-lo i abans que hagin trobat l'accés al seu misteri» (Benet XVI). Es tracta d'una «nova estructura de recerca, de diàleg, de reciprocitat, un lloc on compartir vers un enriquiment comú; una finestra oberta al vast, múltiple, inquiet i riquíssim món de la cultura contemporània» (cardenal G. Ravasi).

Diumenge IV de Quaresma | Cicle A

Lectura del primer llibre de Samuel (16,1,6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vés-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té davant el seu elegit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant de Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquest set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn d'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

Salm responsorial (Salm 22)

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor, i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (9,1-41)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Els deixebles li preguntaren: «Rabí, ¿qui va pecar, que nasqués cec aquest home, ell o els seus pares?» Jesús contestà: «Això no ha estat perquè hagi pecat, ni ell ni els seus pares; és perquè en ell es revelin les obres de Déu. Mentre és de dia, jo he de treballar fent les obres del qui m'ha enviat. La nit s'acosta, quan ningú no pot treballar. Mentre sóc en el món, sóc la llum del món.» Dit això escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. [...]

De llum, tots en tenim necessitat | Pere Casas Font

No veure-hi gens, no saber què és la llum, no destriar els colors de les coses, deu portar a viure en un món tancat en si mateix, a quedar-se –mai més ben dit– a les fosques. Per això, quin canvi, doncs, devia experimentar el cec de naixement guarit per Jesús!

Aquell home, condemnat per sempre a la manca de llum, culpabilitzat per totes les persones com un castigat per Déu, passa de cop i volta a la il·luminació més fulgurant, mai sospitada. El trobament amb Jesús li canvia radicalment la vida.

En aquella època, l'única manera que els cecs tenien de sobreviure era captant,

demanant caritat, confiant en la pietat i la compassió dels altres, anar pels carrers a les palpentes...

De llum, tots en tenim necessitat. Sobretot d'aquella llum que és capaç de dissipar dubtes, prejudicis, temors, nuvolades, foscos. D'aquella llum que dona força per a anar endavant en la vida i confiança per a un futur esperançador.

Aquesta llum és Jesús de Natzaret. El seu judici consisteix a portar la llum i, davant la llum, hi ha qui l'accepta perquè sap que n'està necessitat i hi ha qui la refusa perquè considera que ja hi veu...

De les tenebres a la llum | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

Quan els catecúmens de l'Església escolten l'evangeli del cec de naixement (Jn 9,1-41) s'identifiquen clarament amb aquell pobre cec, a qui Jesús *veié tot passant*. La crida a la fe cristiana té la seva iniciativa en la misericòrdia de Déu, que per mitjà de Jesús ens ha fet passar de les tenebres a la llum de la salvació (cf. Sir 17,26). Jesús fa el seu camí en el compliment de la voluntat del Pare. I, fent el seu camí, va afegint-hi les persones a les quals crida al seu seguiment i realitzant els signes que manifesten la misericòrdia del Pare, de la qual ell és el rostre humà.

Aquest pas de Jesús continua present en el món, per mitjà de la seva Església, amb el testimoni i la paraula explícita dels seus membres. En el cor de moltes persones, també avui continua ressonant la paraula de Jesús que convida a emprendre el camí que porta a les aigües del baptisme per a rebre la llum de la vida.

En la indicació de Jesús al cec de naixement, després d'estendre sobre els seus ulls fang fet amb la seva saliva: *Vés a rentar-te a la piscina de Siloè*, hi veiem l'ordre del mateix Jesús de rebre el baptisme per l'aigua i l'Esperit Sant, per a poder viure amb tota veritat el misteri de la llum i de la vida, que en Jesús se'ns manifesta.

Jesús mateix, en la lectura d'aquest fragment de l'evangeli, es manifesta com la llum del món. I els fets que segueixen, donant la vista al cec, manifesten també el que ell ha dit en la seva autorevelació:

Sóc la llum del món. Ell és, com confessem en el credo, «Llum resplendor de la Llum», que il·lumina tots els homes (cf. Jn 1, 9).

El baptisme és il·luminació, perquè el do de la fe ens hi és donat com una llum i com un anar obrint més i més la nostra capacitat per a rebre la llum de Crist, que se'ns va manifestant amb més plenitud. El cec de naixement va progressant en la percepció de Jesús. Ell va fent els passos a més visió: *des d'aquell home que és diu Jesús*, passant per l'afirmació *que és un profeta*, i arribant a la pregunta del mateix Jesús: *Creus en el Fill de l'home?*, i confessant: *Hi crec, Senyor*. L'evangelista afegeix: *l'adorà*, per manifestar la profunditat de la fe del cec de naixement.

Abans de rebre el baptisme, la veu de Jesús torna a ressonar per mitjà del ministre de l'Església per preguntar al qui ha de ser batejat o als seus pares i padrins si creu el que ella creu, celebra i viu. I la resposta de fe obre les portes de la llum de la gràcia. També els qui ja hem estat batejats som convidats a renovar la nostra fe. Jesús vol il·luminar-nos més i més. El miracle de la curació del cec és per a nosaltres «signe que Crist vol obrir la nostra mirada interior, perquè la nostra fe sigui cada vegada més profunda i puguem reconèixer en ell el nostre únic Salvador. Ell il·lumina totes les obscuritats de la vida i porta l'home a viure com a "fill de la llum"» (Benet XVI, *Missatge per a la Quaresma*).

Agenda litúrgica de la setmana .....

3 ■ Diumenge IV de Quaresma / Cicle A. Sant Ricard, bisbe (†1252).

Lectures: Samuel 16,1.6-7.10-13a / Salm 22 / Efesís 5,8-14 / Joan 9,1-41

Litúrgia de les hores: Setmana IV

4 ■ Dilluns. Sant Plató, abat (†814).
Lectures: Isaïes 65,17-21 / Salm 29 / Joan 4,43-54

5 ■ Dimarts. Sant Vicenç Ferrer, prevere (†1429).
Lectures: Ezequiel 47,1-9.12 / Salm 45 / Joan 5,1-3a.5-16

6 ■ Dimecres. Sant Guillem, abat (†1202).

Lectures: Isaïes 49,8-15 / Salm 144 / Joan 5,17-30

7 ■ Dijous. Sant Joan Baptista de la Salle, prevere (†1719).
Lectures: Èxode 32,7-14 / Salm 105 / Joan 5,31-47

8 ■ Divendres. Sant Amanci, bisbe (†446).
Lectures: Saviesa 2,1a.12-22 / Salm 33 / Joan 7,1-2.10.25-30

9 ■ Dissabte. Santa Casilda, verge.

Lectures: Jeremies 11,18-20 / Salm 7 / Joan 7,40-53

10 ■ Diumenge V de Quaresma / Cicle A. Sant Ezequiel, profeta (s. VII aC). Sant Apol·loni, màrtir (†186).
Lectures: Ezequiel 37,12-14 / Salm 129 / Romans 8,8-11 / Joan 11,1-45

Repetint coses – potser sabudes – sobre el mètode de la *Lectio divina*..

Editorial Claret acaba de publicar «Lectio divina per a temps forts. Quaresma. No només de pa... 2011», amb textos d'Àngel Moreno, capellà del monestir de Buenafuente del Sistol (diòcesi de Sigüenza-Guadalajara). Reproduïm a continuació el que diu a les pp. 6 i 7.

La *Lectio divina* és un mètode —experimentat per la Tradició de l'Església— per a acostar-se a la Paraula de Déu i endinsar-se millor en el seu significat. Hom diu que és com «una escala per a pujar de la terra al cel». L'important, però, no és el mètode, sinó aconseguir fer una «lectura orant» de la Paraula. Es tracta d'acostar-te a Déu a través de la seva Paraula i deixar que et mostri la seva voluntat. És un mètode senzill que ens proposa de seguir diferents passos. Els monjos en van distingir fins a deu de diferents, encara que avui s'han simplificat. Amb tot, cal reservar un temps per a la seva pràctica. No pot pas fer-se en dos minuts. Amb el temps veuràs que t'agradarà dedicar-hi més i més estones. Et proposem que segueixis aquests sis passos:

1. Preparació (*statio*)

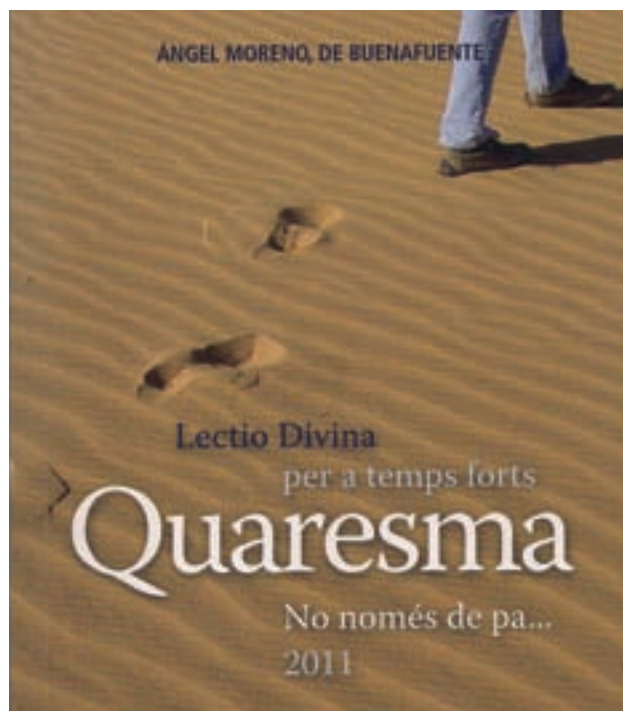
Convé de preparar-se per a la trobada amb la Paraula; prendre consciència d'aquest temps que dedicarem a trobar-nos amb Déu mitjançant la seva Paraula. És útil d'invocar l'Esperit Sant perquè ens obri la ment i el cor per a escoltar.

2. Lectura (*lectio*)

Es tracta que llegeixis i rellegeixis atentament i pausadament el text, encara que et sembli familiar, tractant de comprendre el que diu. Si ho creus convenient, pots servir-te d'un diccionari. Veuràs que, en llegir la Paraula, sempre es descobreixen coses noves, matisos, subratllats o ecos diferents. Sempre hi ha alguna cosa que focalitza la teva atenció i ressona amb més força.

3. Meditació (*meditatio*)

Meditar vol dir reflexionar, intentar respondre a la següent pregunta: què em diu el text? Es tracta de buscar el que et pot estar dient Déu en aquest moment de la teva vida, o com la seva Paraula il·lumina les teves inquietuds, preguntes...; en definitiva, intentar descobrir la voluntat de Déu.

4. Oració (*oratio*)

Un cop has intuït el que Déu vol de tu, pots encetar un diàleg sincer amb Aquell que t'escolta i sap què necessites i desitges. Es tracta de convertir en oració la voluntat de Déu: dóna-li gràcies, demana-li perdó o ajuda, intercedeix per altres... Dialoga amb ell amb confiança, abandonant-te a les seves mans i obrint el teu cor a la seva presència viva.

5. Contemplació (*contemplatio*)

La seva presència t'omple. Assaboreix-la, delecta't d'aquesta trobada amb el Senyor. Contempla amb goig el que el Senyor t'ha comunicat i, sobretot, deixa que la seva pau t'ompli. Una alegria serena t'envolta. Agraïx al Senyor aquest trobament.

6. Acció (*actio*)

Allò que has descobert en llegir, meditar, pregar i contemplar, porta-ho a la vida. Es tracta de convertir en acció allò que abans ha estat contemplat. La relació amb Déu sempre et porta a la vida diària. Sempre hi haurà quelcom per transformar, alguna cosa a fer per a tu o per als altres, per tal que la voluntat del Senyor i el seu Regne es facin més presents en el nostre món. En definitiva, de la seva Paraula fer-ne vida.

Santuaris: Trobada núm. 32 | J. Casals .....

Aquesta trenta-dosena trobada es va celebrar els dies 14-16 del proppassat mes de març, al Seminari Martí Codolar de Barcelona. Des dels seus inicis, el desembre de 1981, s'ha celebrat anualment de forma ininterrompuda. Els primers anys tenia una durada de dos dies i en els darrers vuit anys s'ha passat a tres. Són trobades itinerants; dues han tingut lloc al bisbat de Solsona (el Miracle, 1986 i 2002), dues al bisbat de Vic (la Gleva, 1985 i 1998) i, cada cinc anys, a les Illes, als bisbats de Mallorca (Lluc, 1991; Sant Salvador de Felanitx, 2001; Cura, 2006) i Menorca (el Toro, any 1996).

L'any 1993 els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense i de les Illes Balears van aprovar-ne els estatuts amb el nom de Secretariat Interdiocesà de Santuaris (SIS) de Catalunya i les Illes. Durant els trenta-dos anys de trobades el seu coordinador, i ànima, ha estat Mn. Salvador Batalla, del bisbat de Girona. En espera de confirmació per part dels bisbes, ha estat elegit com a successor l'actual secretari i monjo de Montserrat, P. Josep M. Sanromà. Donar un cop d'ull a la llista dels temes que s'han tractat, dels ponents que hi han intervingut, dels llocs que s'han visitat i de les deci-

ons que s'han pres, permet de valorar la importància del treball realitzat.

Enguany el tema escollit era «Santuaris i nova evangelització». La ponència del primer dia, per imprevistos de darrer moment, va consistir en unes reflexions que va proposar en forma de diàleg amb els assistents el bisbe de Sant Feliu de Llobregat i president del Secretariat, Mons. Agustí Cortés. Una de les preguntes era sobre com es respon des dels santuaris a la nova cultura en la qual estem immersos de postmodernitat, de religiositat de supermercat, de trencaments familiars, etc. i quins són els canvis que cal introduir en allò que s'ofereix.

La ponència del segon dia anà a càrrec de Mn. Xavier Morlans. Com a tema: «El primer anunci en la pastoral dels santuaris». Casualment, el darrer cap de setmana havia estat convocat a Roma per la recentment creada Comissió Pontifícia per a la Promoció de la Nova Evangelització. Van ser una vintena les persones convocades. En la seva explicació, una de les bases del seu raonament van ser els set elements de l'evangelització; segons Pau VI, «cal mirar sempre cadascun d'ells integrat amb els altres». Aquests elements són: «renovació de la humanitat, testimoniatge, anunci explícit, adhesió del cor, entrada en la comunitat, acolliment dels signes, iniciatives d'apostolat» (Evangelii nuntiandi, núm. 14).

El tercer ponent va ser el P. Lluís Duch, monjo de Montserrat. Se li havia encomanat de parlar sobre «evangelització i incultura». Amb visió original, clara i profunda, després de situar-nos en el «context» de la realitat que caracteritza la nostra societat, va oferir una llista d'alguns aspectes que considera importants i que cal tenir presents en la transmissió de la fe. En una societat on es pateix la fractura de la memòria cristiana, el desarrelament de la narrativa cristiana... es fa difícil articular l'acte de fe, que és sempre actualització d'un fet, un esdeveniment en el qual es passa del text a la vida.

Es va celebrar l'eucaristia en tres llocs diferents: a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè (presidida pel bisbe de Sant Feliu de Llobregat), al temple de la Sagrada Família (presidida pel cardenal de Barcelona) i al santuari de Puiggraciós (presidida pel bisbe auxiliar de Terrassa). Aquest santuari, des de l'octubre passat, commemora els seus tres-cents anys.

I, malgrat que quedin coses per dir (treballs de grup, taula rodona, participants...), hem de deixar-ho aquí.

Davant el santuari de Puiggraciós

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

Abril del 2011

20. Mare en l'atur amb dos fills menors a càrrec seu de 7 i 14 anys, escolaritzats. Cobra prestació mínima. Sol·licita: suport econòmic per a despesa bàsica d'alimentació. Import: 200 euros.

21. Matrimoni en l'atur amb dos fills menors de 6 i 1 any, amb prestació familiar mínima, no arriben a cobrir despeses bàsiques. Sol·liciten: suport econòmic per a alimentació. Import: 200 euros.

22. Parella jove amb paternitat recent i prematura. Esgotades les prestacions, no poden fer front a la despesa principal del lloguer. Sol·liciten: suport econòmic per a bolquers i lactància. Import: 150 euros.

23. Dona sola de 50 anys que temporalment no pot cobrar cap prestació. Viu del suport i ajuts dels fills, també amb dificultats. Sol·licita: suport econòmic temporal per a alimentació bàsica. Import: 120 euros.

24. Home de 47 anys sense suport familiar i diagnosticat de malaltia crònica. Cobra prestació mínima no contributiva. Sol·licita: suport econòmic temporal per a dormir en una pensió. Import: 200 euros.

25. Matrimoni amb tres fills menors escolaritzats. El marit ha esgotat la prestació de l'atur. Viuen del treball submergit de la mare fent neteges. Sol·liciten: suport econòmic per a alimentació bàsica. Import: 250 euros.

26. Home de 35 anys diagnosticat de malaltia crònica i en situació de molta precarietat econòmica i social. Per a poder començar procés de tractament i millora social li cal un habitatge. Sol·licita: suport econòmic per a lloguer d'habitatge. Import: 200 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Unnim **2040.0020.15.8000945579**.

Racó de la Jornada Mundial de Joves + Diòcesi acollidora, agost 2011.....

Abecedari de la JMJ publicat recentment per la comissió organitzadora:

Motxilla. La motxilla que es donarà a Madrid conté un Evangeli, el Llibre del Pelegrí (per a seguir les cerimònies), la Guia de la JMJ (amb el programa, l'agenda cultural, etc.), el catecisme YouCat, la samarreta de la JMJ, una gorra, un ventall i un rosaris.

Números. La Jornada Mundial de la Joventut és la trobada de joves més nombrosa del planeta. Per les dades que arriben de diferents països, l'edició de Madrid tindrà una participació multitudinària.

Bisbes. Nombrosos bisbes de tot el món —gaire-

bé un quart de l'episcopat mundial— participaran en la JMJ 2011, al costat del Papa i acompanyant els joves de les seves diòcesis.

Prensa. La participació de mitjans nacionals i internacionals serà molt alta: s'espera acreditar més de 5.000 professionals de la informació.

Qui és cadascú. La JMJ depèn del Pontifici Consell de Laics, organisme de la Santa Seu presidit pel cardenal Stanislaw Rylko, i del Comitè organitzador local.

Reconciliació. Per a acostar els joves el sagrament de la reconciliació, el parc del Retiro acollirà una «Festa del perdó», on els assistents a la JMJ disposaran de diversos centenars de sacerdots que escoltaran confessions en molts idiomes.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat del Ter-Collacabra (12).....

El diumenge 2 de gener del 2011, la visita pastoral fou a la parròquia de Santa Cecília de Voltregà. El rector, Mn. Josep Casassas, esperava el senyor bisbe a la rectoria i l'acompanyà a l'església. En la missa estacional, concorreguda i ben cantada, també concelebrà el P. Ramon Caralt, claretià fill del poble. S'acabà amb l'exposició del Santíssim i amb els agraïments finals. Eixint de missa ens esperaven taules parades a la porta de l'església amb un bon piscolabis. Moment privilegiat de conversa amical i perquè el bisbe pugui saludar tothom.

El dissabte 8 de gener, Rupit. El Dr. Josep Castanyé, rector d'aquesta bella parròquia, situada sobre roques entorn d'un campanar i un riu amb ponts imaginatius, rebé el senyor bisbe i, després de les salutacions i de posar-se al confessional, inicià la missa estacional. Exposició del Santíssim i agraïments finals. El bisbe saludà la gent i visità la rectoria, com acostuma a fer.

El diumenge 16 de gener, al matí, es féu la visita pastoral a Santa Maria de Besora. El senyor rector i arxiprest, Mn. Joan Raurell, esperava el bisbe al davant de l'església, sota el magnífic xiprer piramidal que és signe incansable d'acolliment. Tot estava en orde i la missa estacional s'oferí amb placidesa. En l'evangeli del segon diumenge durant l'any el Baptista assenyala

Jesús dient: «Mireu l'Anyell de Déu». Sempre més hem dit aquestes paraules abans de combregar. El bisbe Romà les comentà en l'homília i exhortà a tenir els cors a punt per a fer-ne cas. S'acabà amb l'adoració del Santíssim i els agraïments.

Després, al migdia, el prelat anà cap a Sant Hilari de Vidrà. Fou, doncs, una visita pastoral a l'alt Bisaura. La missa estacional fou lluïda i ben concorreguda, i molt ben cantada per les mateixes cantores de Santa Maria. En eixir de missa hi hagué un vermut familiar al davant del portal de l'església que permeté al pastor diocesà de saludar tothom.

A la tarda, a la rectoria de Santa Maria de Besora, hi hagué una bona reunió amb els col·laboradors per a parlar dels problemes actuals i la dificultat de viure la fe en l'ambient d'avui, tan secularitzat. El bisbe digué paraules d'esperança, presentant els fullets nous del Pla Diocesà de Pastoral d'enguany: «Què n'has fet, del teu baptisme?» L'objectiu és intentar ajudar tothom a fer-se preguntes i a viure i transmetre la fe. Ja fosc, ens acomiadà en el mateix lloc de l'arribava, sota l'elegant xiprer, que, tal com ens confirmà Mn. Ricard Làzaro, vicari d'aquestes parròquies i expert en astronomia, assenyala Venus, l'estrella vespertina.

Celebració múltiple .....

Santa Maria de Corcó.- El diumenge 20 de febrer aquesta parròquia del Cabrerès visqué una múltiple celebració, l'epicentre de la qual fou la inauguració de la capella del Santíssim, de recent endegament. Té l'avantatge que, al lloc on està ubicada, permet de visitar el Senyor sense haver d'entrar a l'església. A mig matí començà la litúrgia al voltant de la nova capella, adossada a l'església per la part de dins, en l'antic baptisteri, i es procedí a la seva benedicció per part del rector Mn. Joan Raurell. A continuació tingué lloc una missa familiar, que aplegà infants de catequesi, pares i nombrosos fidels. En acabar, es traslladà el Santíssim a la nova capella i s'hi feren uns moments d'adoració. Després el personal es dirigí a la sala parroquial adjunta, on s'ha rehabilitat un local per al

jovent. S'inaugurà l'àmbit i es tingueren unes paraules del rector relatives al Pla Diocesà de Pastoral i als propòsits de la parròquia per a aquesta nova sala juvenil.

S'acabà la matinal amb una bona xocolatada per a gaudir d'una estona de joia i d'amistat compartides.

Tot a un euro | Repiquen a bateig | Xavier C. ....

En el segle passat les llevadores sabien llatí, i el parlaven. Com a mostra feient tenim l'enigmàtic diàleg a l'hora del bateig entre el sacerdot que oficiava i la llevadora que, en absència obligada de la mare, presentava la criatura. El clergat, que avui sol lluir closca a discreció, bé prou que ho recorda sorneguerament. Fem-ne memòria com una làmina vellutada d'història.

Textualment del **Titulus II** del **Rituale Romanum**: Sacerdos: *Quid petis amb Ecclesia Dei?* Llevadora: **Fidem.**- Sac.: *Fides... praestat?* Llev.: **Vitam aeternam.** Més tard venien les promeses: Sc: *Abrenúntias sáta-nae?* Llv: **Abrenúntio.** Sc: *Et ... opéribus?* Llv: **Abrenúntio.** Sc: *Et ... pompis...?* Llv: **Abrenúntio.** Canviada l'estola morada per la blanca, deien. Sc: *Credis in Deum...?* Llv: **Credo.** Sc: *In Jesum ... in Spíritum S...?* Llv: **Credo...Credo.** Sc: *Vis baptizari?* Llv: **Volo** (del ritual avalat l'any 1934 pel cardenal Vidal i Barraquer i el bisbe Perelló i Pou).

Ara repiquen campanes de bateig perquè el tema del baptisme se'ns va presentant dintre el Pla Diocesà de Pastoral per a aprofundir-lo i viure'l amb les seves exigències. La pregunta clau és: **Què n'has fet, del teu baptisme?** Cadascú té la resposta. Alguns només se'n recorden per alguna foto o vídeo, o per la mona de Pasqua que els regalen els padrins, o el conserven al fons de l'armari més trist que un cel empedrat de núvols negres, etc. Cal una reflexió seriosa i a la feina.

Referent als noms que es posen en el baptisme (o abans), la bona doctrina demana de no triar-ne d'extrafolaris, o de serials televisius, sinó de

benaurats que van fer camí en l'Església i ens són imatge i estímul. Com a pura anècdota, vaig al·lucinar amb els que van posar al genial pintor Picasso. En la seva partida de bateig (Màlaga, 24 d'octubre de 1881) hi consta: *Pablo, Diego, José Francisco de Paula, Juan Nepomuceno, María de los Remedios, Cipriano de la Santíssima Trinidad, Ruiz y Picasso.* (No diu si al capellà se li va tallar l'alè.)

A Catalunya, ja fa anys que el nom de **Marc** és al caixó més alt del podi, seguit d'**Àlex** i de **Pol**. Per a les nenes, **Paula** va al davant i, a poca distància, **Laia** i **Júlia**. Tenen el seu encant els mòbils com **Palmira** (per Rams) i **Glòria** (per Pasqua) i així pot cantar allò de *Glòria, glòria, al·leluia!* Ara que, si sou futbolistes i voleu noms bíblics que fan patxoca, brindo aquests: **Abraham** i **Saül** (Barça B), **Samuel** (Las Palmas), **Jonàs** (València) i, per a anar segurs, **Yahvé** (ex del Benidorm i que a més fou el màxim goleador). Així, qualsevol.

fxavier3659@yahoo.es

Foto: Pica Baptismal del Monestir de Ripoll

Dites casolanes | Sebastià Codina .....

A força de cops i d'ultratges, les pedres es tornen imatges

La natura és una meravella: la bellesa d'una flor, l'esclat d'una alba-da, una posta de sol, la muntanya de Montserrat quan neix el dia i després d'una jornada de pluja... I no cal dir l'home, que és la imatge més bella de la creació. Pedres boterudes, a força de patacades, poden transformar-se en estàtues que ens deixin bocabadats.

No hi ha roses sense punxes, ni goigs sense les refregades del dolor. Si volem donar sentit a la vida no podem deixar-nos gronxar per les rauxes. No és bo deixar-se portar pels esveraments incontrolats ni per les pors sense motiu. Els cops i els ultratges no ens han de fer basarda encara que ens abonyegin.

Una eina que poleix la duresa del nostre jo pot fer de nosaltres una imatge lluminosa. Quan hi ha enteresa i una mica de fe no hi ha res que ens pugui fuetejar.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60